

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Graziano Garavaldi

Strona pozwana: Ministero della Giustizia

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada, zgodnie z którą każdy ma prawo do rozpatrzenia jego sprawy przez bezstronny sąd w rozsądnym terminie, ustanowiona w art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka, która stała się zasadą prawa europejskiego na mocy art. 6 ust. 3 [TUE] w związku z zasadą wynikającą z art. 67 TFUE, zgodnie z którą Unia stanowi wspólną przestrzeń sprawiedliwości w poszanowaniu praw podstawowych, jak i zasadą dającą się odnaleźć w art. 81 i 82 TFUE, zgodnie z którą w sprawach cywilnych i karnych mających skutki transgraniczne Unia rozwija współpracę sądową w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych, stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak przepis prawa włoskiego zawarty w art. 5e ustawy nr 89/2001, który podmiotom uznanym w stosunku do państwa włoskiego za wierzycieli kwot należnych tytułem „słusznego odszkodowania” z tytułu przewlekłości postępowania sądowego nakazuje spełnienie szeregu zobowiązań celem uzyskania zapłaty, takich jak oczekiwanie na upływ terminu określonego w cytowanym art. 5e ust. 5 ustawy nr 89/2001, bez możliwości powzięcia w międzyczasie żadnej sądowej czynności egzekucyjnej i bez możliwości późniejszego dochodzenia naprawienia szkody związanej ze spóźnioną zapłatą, również w sytuacjach, w których „słuszne odszkodowanie” zostało przyznane w związku z przewlekłością postępowania cywilnego mającego skutki transgraniczne albo w każdym razie w przedmiocie wchodzącym w zakres kompetencji Unii Europejskiej lub w przedmiocie, co do którego Unia Europejska przewiduje wzajemne uznawanie orzeczeń sądowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Włochy) w dniu 21 kwietnia 2017 r. – Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-207/17)

(2017/C 277/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rotho Blaas Srl

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 924/2012 zmieniające rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²⁾, rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 519/2015 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009⁽³⁾ są nieważne/bezprawne/niezgodne z art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 i z decyzją ORS WTO z dnia 28 lipca 2011 r.?

- 2) Jeżeli zostanie stwierdzona nieważność/bezprawność/niezgodność rozporządzenia (WE) nr 91/2009 nakładającego cło antydumpingowe i związanych z nim rozporządzeń wykonawczych nr 924/2012 i nr 519/2015, to czy uchylenie ceł antydumpingowych ustanowionych na podstawie spornych środków wywiera skutki prawne od czasu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 278/2016⁽¹⁾, czy od daty wejścia w życie spornego środka, tj. rozporządzenia „podstawowego” (WE) nr 91/2009?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 stycznia 2009 r. (Dz.U. L 29, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 4 października 2012 r. (Dz.U. L 275, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 26 marca 2015 r. (Dz.U. L 82, s. 78).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/278 z dnia 26 lutego 2016 r. uchylające ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. L 52, s. 24).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 24 kwietnia 2017 r. – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust,
Coopservice Soc. coop. arl/Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST)
i in.**

(Sprawa C-216/17)

(2017/C 277/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

Druga strona postępowania: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 5 i art. 32 dyrektywy 2004/18/UE⁽¹⁾ i art. 33 dyrektywy 2014/24/UE⁽²⁾ należy interpretować w taki sposób, że zezwalają one na zawarcie umowy ramowej, w której:

- instytucja zamawiająca działa na swoją rzecz i na rzecz innych wyraźnie określonych instytucji zamawiających, które jednak nie biorą bezpośredniego udziału w podpisaniu samej umowy ramowej;
- nie jest określona ilość świadczeń, których wykonania będą mogły żądać instytucje zamawiające niebędące sygnatariuszami przy zawieraniu przez nie późniejszych umów przewidzianych przez samą umowę ramową?

- 2) W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 2 ust. 5 i art. 32 dyrektywy 2004/18/UE i art. 33 dyrektywy 2014/24/UE należy interpretować w taki sposób, że zezwalają one na zawarcie umowy ramowej, w której:

- instytucja zamawiająca działa na swoją rzecz i na rzecz innych wyraźnie określonych instytucji zamawiających, które jednak nie biorą bezpośredniego udziału w podpisaniu samej umowy ramowej
- ilość świadczeń, których wykonania będą mogły żądać instytucje zamawiające niebędące sygnatariuszami przy zawieraniu przez nie późniejszych umów przewidzianych przez samą umowę ramową, jest określona poprzez odwołanie do ich zwyczajnego zapotrzebowania?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2014/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).